

॥ ५९ ॥ ६० ॥ विवरं अंतरंददुःप्रसूता इत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥

द्यौर्वियद्भूदिशश्चैव प्रपूर्णानिशितैः शरैः ॥ अरुणाभ्रावृताकारं तस्मिन् देशे बभौ वियत् ॥ ५९ ॥ नृत्यन्निव हिराधेयश्चापहस्तः प्रतापवान् ॥ यैर्विद्धः प्रत्यविद्ध
त्तानेकैकं त्रिगुणैः शरैः ॥ ६० ॥ शतैश्च दशभिश्चैतान् पुनर्विध्वाननाद च ॥ साश्वसूतरथाश्छन्नास्तस्ते विवरंददुः ॥ ६१ ॥ तान्प्रमथ्य महेष्वासानुराधेयः शरव
ष्टिभिः ॥ गजानीकमसंबाधं प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ ६२ ॥ सरथांश्चिशतं हत्वा चेदीनामनिवर्त्तिनां ॥ राधेयो निशितैर्बाणैस्ततोभ्यार्छद्युधिष्ठिरं ॥ ६३ ॥ त
तस्ते पांडवाराजजिह्वाखंडीचससात्यकिः ॥ राधेयात्परिरक्षंतो राजानं पर्यवारयन् ॥ ६४ ॥ तथैव तावकाः सर्वे कर्णदुर्वारणं रणे ॥ यत्ताः शूरामहेष्वासाः पर्यरक्षं
तसर्वशः ॥ ६५ ॥ नानावादित्रघोषाश्च प्रादुरासन्विशांपते ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे शूराणामभिगर्जतां ॥ ६६ ॥ ततः पुनः समाजग्मुरभीताः कुरुपांडवाः ॥ युधिष्ठि
रमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयं ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ संजय उवाच
विदार्य कर्णस्तांसेनां युधिष्ठिरमथाद्रवत् ॥ रथहस्त्यश्चपत्तीनां सहस्रैः परिवारितः ॥ १ ॥ नानायुधसहस्राणि प्रेरितान्यरिभिर्विषः ॥ छित्वा बाणशतैरुग्रैस्तानवि
ध्यदसंभ्रमात् ॥ २ ॥ निचकर्त शिरांस्येषां बाहू नूतनसूतजः ॥ तेहतावसुधां पेतुर्भग्नान्श्चान्ये विदुर्द्रुवुः ॥ ३ ॥ द्राविडास्तु निषादास्तु पुनः सात्यकिचोदिताः ॥ अभ्य
द्रवन् जिघांसंतः पत्तयः कर्णमाहवे ॥ ४ ॥ ते विबाहु शिरस्त्राणाः प्रहताः कर्णसायकैः ॥ पेतुः पृथिव्यां युगपच्छिन्नं शालवनं यथा ॥ ५ ॥ एवं योधशतान्याजौ सह
स्त्राण्ययुतानि च ॥ हतानीयुर्महीदेहैर्यशसा पूरयन्दिशः ॥ ६ ॥ अथ वै कर्तनं कर्णं रणे क्रुद्धमिवांतकं ॥ रुरुधुः पांडुपंचालाव्याधिं मंत्रौषधैरिव ॥ ७ ॥ सतान्प्रमृद्या
भ्यपतत्पुनरेव युधिष्ठिरं ॥ मंत्रौषधिक्रियातीतो व्याधिरत्युल्बणो यथा ॥ ८ ॥ सराजगृद्धिभीरुद्धः पांडुपंचालकेकयैः ॥ नाशकत्तानतिक्रांतुं मृत्युर्ब्रह्मविदो यथा
॥ ९ ॥ ततो युधिष्ठिरः कर्णमदूरस्थं निवारितं ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नं क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ १० ॥ कर्णकर्णवृथा दृष्टे सूतपुत्रवचः शृणु ॥ सदास्पर्धसि संग्रामे फाल्गुने
नतरस्विना ॥ ११ ॥ तथास्मान्बाधसे नित्यं धार्तराष्ट्रमते स्थितः ॥ यद्वलं यच्च ते वीर्यं प्रद्वेषो यस्तु पांडुषु ॥ १२ ॥ तत्सर्वं दर्शय स्वाद्य पौरुषं महदास्थितः ॥ युद्धश्रद्धां
च ते दद्याहं विनेष्यामि महाहवे ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा महाराज कर्णं पांडुसुतस्तदा ॥ सुवर्णपुंखैर्दशभिर्विव्याधाय स्मयैः शरैः ॥ १४ ॥

विदार्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥